

СПРАВА «КРИВЧЕНКО ТА ОЛІЙНИК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF KRYVCHENKO AND OLIYNYK v. UKRAINE)

(Заяви № 58568/17 та № 22219/18)

Стислий виклад рішення від 04 липня 2024 року

Предмет провадження на національному рівні першого заявника стосувався перерахунку пенсії йому як колишньому працівнику міліції на підставі нового законодавства про Національну поліцію України, а другого заявника – спору з приватними особами щодо права власності та фактичного контролю над квартирою. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на необґрунтованість або недостатню вмотивованість судового рішення. Європейський суд нагадав, що відповідно до його тривалої та усталеної практики він не має діяти як суд четвертої інстанції, а тому не ставитиме під сумнів рішення національних судів за пунктом 1 статті 6 Конвенції, якщо тільки їхні висновки не вважаються свавільними або явно необґрунтованими. Розглянувши скарги заявників, Європейський суд дійшов висновку, що національні суди не виконали свого обов'язку обґрунтувати свої рішення та не розглянули відповідні та важливі аргументи, висунуті заявниками. Зокрема, у справі першого заявника Європейський суд зазначив, що апеляційний суд не навів підстав, чому на чітке прохання заявника він не міг дати вказівку поліції скласти довідку про новий розмір грошового забезпечення, яка б стала підставою для перерахунку пенсії. Загалом апеляційний суд зробив право заявника на перерахунок його пенсії залежним від обміну інформацією між органами державної влади, таким чином практично унеможлививши отримання заявником належного йому перерахунку пенсії та не врахувавши суті його вимог. Щодо справи другого заявника Європейський суд вказав, що суди не прокоментували доводи заявника, що два договори про оренду квартири від 28.05.2008 та 05.06.2008 відрізнялися і в другому провадженні він домагався визнання недейсним саме договору від 28.05.2008. Суди не прокоментували, чому закриття провадження у зв'язку з мировою угодою щодо договору від 05.06.2008 перешкоджало розгляду позову щодо іншого договору. Європейський суд дійшов висновку, що заявники були позбавлені свого права на вмотивоване судове рішення та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Вирішує об'єднати заяви;
2. Вирішує, що пані Олена Леонідівна Кривченко, вдова заявника у заяві № 58568/17, має *locus standi* у провадженні;
3. Оголошує заяви прийнятними;

4. Постановляє, що ці заяви свідчать про порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з необґрунтованістю або недостатньою вмотивованістю судового рішення;
5. Постановляє, що: (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці у додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.